

Krav om Udgifter for Statsbanevirksomhederne. Jeg tror ikke, det vil være særdeles let at finde Konti, paa hvilke man vil kunne indføre Besparelser, i hvert Fald ikke Besparelser, som vil kunne klodse noget som helst. End ikke under disse Forhold, hvor det er nødvendigt ikke blot af økonomiske Grunde, men simpelthen af Hensyn til Brændselsbeholdningerne at gennemføre den yderste Sparsommelighed i Statsbanedriften med Hensyn til Anvendelsen af Kul, er det saaledes, at man dertil finder Tilslutning fra nogen Side. Det er et Omraade, paa hvilket man næsten fra alle Sider yderligere finder Anledning til at beklage sig over Statsbanedriftens „Hensynsløshed“ overfor Publikum. Jeg har ikke noget som helst Haab om at kunne indføre Besparelser i Statsbanedriften, og i det Omfang, Staten kan magte det og Forholdene i det hele tillader det, har jeg heller ikke noget imod, at Staten paa dette Omraade yder sit Bidrag til Befolkningens Velbefindende i enhver Henseende, ogsaa i den Henseende at rejse godt, billigt og hurtigt o. s. v.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Lange) nævnedes de Varer, paa hvilke der er fastslaaet Maksimalpris, og nævnedes denne som en Vanskelighed ved Gennemførelsen af de foreslaaede Takster. Spørgsmaalet har været rejst indenfor Folketingets Udvalg for begge de Arter af Varers Vedkommende, som det ærede Medlem omtalte, altsaa baade de, for hvis Vedkommende Maksimalpriserne indeholder Fragten, og de, for hvis Vedkommende der kan lægges Fragtomkostninger til. Efter de stedfundne Overvejelser blev man staaende ved, at man, ihvorvel det var endogsaa meget beklageligt, at Varer, som man fra Statens Side har fundet det nødvendigt at holde nede i Pris ved Fastsettelse af Maksimalpriser, nu gennem Takstforhøjelser bliver fordyret, dog vilde finde det rigtigt, at Takstforhøjelserne fandt Sted uden Undtagelse, saaledes at det blev overladt til Indenrigsministeriet og den overordnede Kommission at overveje, i hvilke Tilfælde det kunde være muligt og nødvendigt at lade Staten træde til med en anden Konto, med Indenrigsministeriets Konto, og yde Tilskud til Fragtbetalingen, og i hvilke Tilfælde man kunde gaa ud fra, at Fragten kunde lægges paa Varerne, uden at hverken Forbrugeren eller Leverandøren derved led uforholdsmæssige Tab. Jeg tror, jeg tør forsikre det ærede Medlem om, at man ikke fra nogen Side har tænkt paa, hvem der kom til at betale Fragten i dette Tilfælde i den Betydning, at man vilde lægge Byrden over paa nogen. Man maa gaa ud

fra, at der ved Fastsettelsen af Maksimalpriserne er taget ethvert rimeligt Hensyn til saavel Producenterne som Forbrugerne, og at Fordyrelsen i saa Fald ikke vil kunne gaa ud over Producenten, da man maa antage, at hans Pris er sat saa lavt, som Forholdene tillader det. Jeg er vedblivende af den Mening, at det er det eneste mulige at vedtage Takstforhøjelserne uden Undtagelsesbestemmelser, da jeg tror, at det vil blive alt for vidtløftigt og vanskeligt at have med at gøre at have saadanne forskellige Undtagelsesbestemmelser og maaske ogsaa alene af den Grund, at saa vil jo Statsbanebudgettet, Statsbaneregnskabet ogsaa komme til at udvise et daarligere Resultat, end rimeligt var.

Det ærede Medlem nævnedes ogsaa Fragten paa Emballage og ønskede, at man fremtidig skulde holde meget lav Fragt herpaa. Som det ærede Medlem vil have set af Lovforslaget, paabydes det deri, at Fragten paa Emballage skal være væsentlig lavere end Fragten paa Varerne, og dette Synspunkt maa naturligvis fastholdes, men jeg kan ikke nægte, at det er Meningen at forhøje ogsaa Fragten for Emballage, i alt Fald i det mindste med samme procentvise Stigning som den, der finder Sted for Varernes Vedkommende.

Det er fra de to Partiers Side, Venstre og det konservative Folkeparti, stærkt fremhævet, at man ikke vil kunne gaa med til Vedtagelsen af Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er fremsat af Ministeriet, men at man maa kræve væsentlig større Forhøjelser, og som det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) udtalte, det skulde man jo forvente i hvert Fald fra Venstre, for at dække det fulde Driftsunderskud ved Hjælp af Takstforhøjelser. Jeg maa meget advare imod, dels at man kræver en saa stor Forhøjelse, og dels at man i det hele beslutter sig til at ville kræve væsentlig større Takster end dem, der er foreslaaede af Regeringen, fordi jeg tror at kunne sige, at der i saa Fald ikke vil blive den fornødne Enighed derom. Jeg vil meget bede ærede Medlemmer af disse to Partier om i nogen Grad at arbejde deres Anskuelse hen imod de Partiers Anskuelse, som danner Fler-tallet i det andet Ting, da det jo dog er nødvendigt at have Tilslutning ogsaa fra den Side. Jeg tror, at det, der vil kunne opnaas Enighed om, og som jeg mener, man maa kunne føle sig tilfredsstillet ved, det er et Ændringsforslag af den Rækkevidde, jeg antydede ved Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg synes ikke, der kan være megen Grund til at fremkalde en stor